

[P. M. Dam.]

at vi i England har en meget stor Goodwill. Jeg har ikke den allermindste Grund til at nære Tvivl om, at man fra engelsk Side ikke vil møde os med en kold Skulder, saa jeg synes ikke, man har Grund til at gøre stort ud af dette Sterlingspørgsmaal. — Med Hensyn til Fortolkningen kan jeg tiltræde det, som er sagt.

Jeg vil slutte med at sige, at det er min Overbevisning, at saafremt man fra dansk og færøsk Side bestræber sig for at løse de Opgaver, der maatte melde sig med Hensyn til Færøerne, i den Forstaaelsens og Velvilighedens Aand, som kommer til Orde i denne Styrelsesordning, vil der vokse en Samhørighedens Aand frem, ikke en Underdanighedens Aand, men en Samhørighedens Aand, — paa lige Fod, mellem to frie Folk — der vil skabe Lykke og Glæde paa Færøerne og hernede i Danmark. Jeg glæder mig ogsaa ved Bevidstheden om, at man hernede finder, det gør Danmark rigere inden for sine Grænser at have et Folk, et Samfund, der har sine Ejendommeligheder, der er anderledes livsbetinget, men dog nordisk, som det færøske Folk, og ved Bevidstheden om, at vi deroppe paa Færøerne kan finde Hjerterum og Velvilje i dette dejlige Land, Danmark, hvor Demokrati, social Forstaaelse og Humanisme har udviklet sig maaske højere end i noget andet Land. Det er med denne Overbevisnings Styrke jeg gør mig til Talsmand for Gennemførelse af dette Lovforslag.

Minister V. Buhl: Jeg takker Udvalget for dets Tilslutning til Lovforslaget, og en særlig Tak i saa Henseende vil jeg rette til det ærede Medlem Hr. P. M. Dam. At det ærede Medlem Hr. Thorstein Petersen ikke kunde slutte sig til Lovforslaget, vidste vi jo i Forvejen. Det ærede Medlem har stillet en Række Spørgsmaal og faaet dem besvaret, og saa vidt jeg har forstaaet, erkender han, at Besvarelsen er fyldestgørende.

De Spørgsmaal, der har været rejst, rører efter min Opfattelse ikke ved det centrale i den Nyordning, som nu gennemføres for Færøerne. Der er ikke i denne Nyordning noget, der skal kunne forhindre, at de Punkter, som det ærede Medlem har peget paa — jeg tænker navnlig paa Punkterne 2 og 3 —, finder en for Færøerne fuldstændig tilfredsstillende Løsning.

Lad mig blot først sige med Hensyn til Spørgsmaalet om Navnet, som det ærede Medlem ønsker nærmere betegnet, at det bliver jo sagt i Loven, at Færøerne er et selvstyrende Folkesamfund i det danske

Rige, og dermed er der givet en fuldt ud-tømmende Karakteristik af Færøernes Stilling. I daglig Tale vil selvfølgelig Ordet Færøerne stadig staa som en Tilkendegivelse af dette Folkesamfund, og der er ingen der vil føle Trang til at spørge om mere.

Men det ærede Medlem har ogsaa peget paa Spørgsmaal, som han mener kan være af vidtrækkende økonomisk Interesse for Færøerne. Han har peget paa den Stilling, som Færøerne udenrigspolitisk faar derigen-nem, at de danske Myndigheder, den danske Regering skal varetage færøske Interesser i Forbindelse med danske Interesser, og dér gaar det ærede Medlem ud fra, ganske uden nogen Berettigelse, at hvor der skulde gøre sig modstaaende Synspunkter gældende i dette Forhold, vil man fra dansk Side til-sidesætte færøske Interesser, og derfor mener han, at der burde tilvejebringes en Ordning, saaledes at der, som han siger det, kunde gives Kompensation til Færøerne, naar færøske Interesser, naar de 30 Tusindes Interesser maa vige for de 4 Millioners Interesser. Et saadant Modsetningsforhold har det ærede Medlem ingen Ret til at etablere. Jeg kan forsikre, at vi vil fra dansk Side varetage færøske Interesser og søge færøske Interesser afvejet mod danske Interesser paa en saadan Maade, at det færøske Folk kan være trygt derved. Det kan lige saa vel gaa saadan i en given Situation, at det er danske Interesser, der maa vige for færøske.

Vi har jo vist i den Tid, der nu allerede er gaaet, hvordan vi i mange Retninger i Samhandelen med Udlandet har varetaget færøske Interesser paa en Maade, der ikke er umiddelbart sammenfaldende med de Interesser, vi selv har. Paa lignende Maade stiller Sagen sig jo ogsaa med Hensyn til det for Færingerne meget vigtige Spørgsmaal om Salget af fersk Fisk til England og hele det Problem, der hænger sammen med Englandsoverenskomsten. Denne Overenskomst blev sluttet som en Følge af de Forhold, Krigen medførte. Det var en Overenskomst, der gik ud paa, at England overtog Færøernes Forsyninger, og England gik saa vidt, at det ogsaa lovede at stille den fornødne fremmede Valuta til Raadighed for Færøerne. Den Situation, som da blev etableret, er jo ikke længere til Stede; den er paa en lang Række Punkter udhulet, ogsaa igennem Foranstaltninger fra engelsk Side. Man har fra engelsk Side henvist til, at nu maa Danmark overtage de færøske Forsyninger; man har henvist Færingerne til at skaffe sig de nødvendige Kul-leverancer inden for den danske Kvota fra England o. s. v. Det er gentagne Gange fra en-